

Errata

Strana 2: Ráda bych poděkovala rovněž Mgr. Tereze Sieglové za dodatečnou korekturu přeložených ukázek z textů, které uvádím níže.

Strana 8: Jako poslední odstavec na této straně bych ráda připsala následující znění textu:

V práci budu využívat zejména studií, které jsou snadno dostupné v mezinárodních nakladatelstvích. Ve svých drobných analýzách budu vycházet z vydaných sbírek her zvolených autorů a vlastní čtenářské zkušenosti a recepce textů. U tvorby Paravidina a Russo se nabízí srovnání s anglosaským prostředím, zejména s dramatikou *in-yer-face theatre*, budu se tedy snažit postihnout jejich tvorbu i v rámci evropských trendů a zařadit autory do evropského kontextu. Při zpracování tvorby Davida Enii a historie narativního žánru v Itálii budu vycházet z monografie o narativním divadle, která nabízí kvalitní souhrnný pohled na historii tohoto žánru a zohledňuje tvorbu autorů první i druhé generace.

Strana 18: V posledním souvětí odstavce věnovaného *Nemoci rodiny M* došlo k mylnému označení doktora Cristofoliniho psychologem. Správné znění textu má být: „[...] a jeho povolání praktického či rodinného lékaře je nezávislou autoritou [...]“.

Strana 18: Korektura přeložené ukázky z textu:

Doktor: Fabrizia, znám líp, protože předstírá, že je hypochondr. Je to patologický lhář, mimo jiné taky tvrdí, že je příženěným bratrancem Fulvia. [...]

Dívka, která se chystá začít svůj den, je Marta M., je to správná holka, hodně...zodpovědná.

Muž, který se chystá čelit jednomu z velkých problémů, které jemu i těm, co ho obklopují, každodenně znesnadňují život, je Luigi M., rodič. [...]

Gianni M. je nejmladší člen rodiny. Často mluví na prázdno a baví ho mučit ostatní svou přemoudřelostí.

Strana 19: Korektura přeložené ukázky z textu:

Marta: Ale jak tak mohl umřít?

Doktor: Došlo k vnitřnímu krvácení do mozku, musel se uhodit do hlavy, asi si toho ani nevšiml...

Luigi: Není přece pitomý, předstírá, že si ničeho nevšimá, ale ve skutečnosti ví všechno, ani když spí, nevyplatí se vám nazývat ho hlupákem, může se zničehonic vzbudit a začít vám vykládat spoustu věcí, on je prostě strašný..

Doktor: A vy...co hodláte dělat?

Maria: Pohřeb.

Doktor: Ano, jistě. Kdybyste potřebovali s něčím pomoci...

Strana 19: Ve druhém souvětí posledního odstavce strany je špatně uvedena formulace čechovovských sebeanalyzujících monologů. V Paravidinově hře se dlouhé čechovovské sebeanalyzující monology nevyskytují, náhradou za ně by mohly sloužit návštěvy u doktora Cristofoliniho, jenž ovšem nevlastní psychologickou ordinaci, jak jsem mylně uvedla.

Strana 20: Korektura přeložené ukázky z textu:

Mother

Mladý policista mi ukáže svého nadřízeného, čtyřicátníka v civilu s trapně nagelovanými vlasy a s tváří někoho, kdo nevěří v nic, s čím bych se mohla ztotožnit.

"Tělo je támhle, jestli chcete, doprovodím vás."

Jeho přímost mě s ním usmívá.

Dovede nás k ní. Je oteklá, nafouklá, bledá.

Nahá jak se už dlouho přede mnou neukazovala.

Její velké bradavky, ani chomáčky na jejím pohlaví mi nejsou důvěrně známé.

Ale poznávám její úsměv nad zubama, které jí někdo vyrazil.

Podívám se na policistu, který čeká na verdikt.

"Je to Elisa Orlando, moje dcera. Tady jsou její dokumenty", podám mu je.

Strana 22: V druhém odstavci části věnované *Janově 01* jsou první a poslední souvětí odstavce parafrází textu z uvedených stran, nemají být tedy psané kurzívou. Citace scénické poznámky psaná kurzívou se vztahuje pouze k prostřední části odstavce a má být z obou stran oddělená odpovídající typografickou značkou: [...].

Strana 23: Korektura přeložené ukázky z textu:

- Tam dál, na náměstí Alimonda, zastaví Land Rover karabiníků u popelnic.

- Nějaký kluk se blíží k Land Roveru, v rukách drží prázdný hasičský přístroj.
 - Jeden karabiník ho strelí dvěma ranami do hlavy.
 - Carlo Giuliani umírá na náměstí Alimonda ve věku dvaceti tří let.
 - Mario Placanica, karabiník v základní vojenské službě, se stává vrahem na náměstí Alimonda ve věku dvaceti let.
 - Jeden policajt začne pronásledovat demonstranta a řve, až chraptí: „Tys ho zabil, tím svým kamenem! To vy jste ho zabili!“
 - Zatímco krvavá skvrna se dál rozlévá po asfaltu, novinář odtamtud zvedne nábojnici z pistole.
 - Karabiníci se sešikují okolo těla.
 - Gianfranco Fini, lídr postfašistické vládní strany Alleanza Nazionale, ihned prohlásí, že karabiník jednal v přiměřené sebeobraně.
- [...]
- Večer se Bush usmívá a prohlásí „Genoa is very nice“, ptají se ho, jestli se dozvěděl o tom mrtvém, nahodí smutnou tvář a pronese „Oh, yes, is tragic“.
 - „Ten mrtvý“ se jmenuje Carlo Giuliani, narodil se v Římě, bydlí v Janově, je mu 23 let, žije s jednou dívkou v domku blízko svých rodičů, a ten den chtěl jít k moři, ale na poslední chvíli se rozhodl zúčastnit se spolu s přáteli demonstrace.

Strana 23: Jako druhé souvětí posledního odstavce strany bych ráda vepsala následující znění textu:

Paravidino kritizuje politickou i policejní reprezentaci státu, použití neúměrného násilí, a staví se jasně na stranu antiglobalizační; snaží se ozřejmit fakta, která byla v tisku desinterpretována nebo cenzurována, a podává svědectví událostí tak, jak se podle jeho názoru staly doopravdy.

Strana 24 - 25: Korektura přeložené ukázky z textu:

3.

Masmédia kontrolují svět

[...]

Buddy: Mám velkej problém.

Minus: Ten samej nebo jinej?

Buddy: Jinej. Poslouchej mě.

Minus: Já tě poslouchám.

Buddy: Mám hlídat tenhle dům a..

Cindy: Začínají Puffi, brácho!

Minus: Do...Fakt promiň, sorry.

Buddy: Posloucháš mě?

Minus: Jo, jo, poslouchám tě...

Buddy: Mám tady za to zodpovědnost...

Minus: Promiň. Prosím tě, promiň, já to nedám...Puffi...jasný, já to chápu, ty máš problém, teda dva...jsem kamarád, vždycky tě vyslechnu...musím se podívat na Puffi. Řekneš mi to za půl hodiny, dobře?

Za půl hodiny...

Buddy: Ale...

Strana 25: Korektura přeložené ukázky z textu:

Cindy: Ty!

Magda jde ke Snappymu a dovleče ho za vlasy doprostřed místnosti.

Jak dělá klokan?

Pausa. Magda udeří Snappyho obuškem.

Klokana. Udělej klokana!

Snappy začne skákat po místnosti jako klokan.

Magda: Výš. Klokan skáče víc do výšky, neříkej mi, že jseš unavenej, protože ještětku jsi předvedl dost blbě.

Cindy: Ty!

Cindy jde pro Sillyho.

Šimpanze.

Silly se na ni dívá. Úder obuškem.

Šimpanze, to je opice, to není těžký! [...]

Magda: No tak. Kolihu! ŘEKLA JSEM „KOLIHU“!! [...]

Myslíš, že tohle je koliha? Připomíná vám to kolihu? [...]

Odtáhnou ho pryč.

Strana 26: Korektura přeložené ukázky z textu:

[...] *Buddy se odtrhne od skupiny a řekne:*

Buddy: Kdybych to býval tehdy udělal takhle, kdo ví, jestli by se něco změnilo, možná, že ne, nic by se nezměnilo, nejspíš bych se ocitl na druhé straně, ale stejně o tom rád přemýšlím.

Strana 29: Korektura přeložené ukázky z textu a přidání repliky:

Johnny: *(směje se)* To je bastard. Kdyby nebylo mě. [...]

Třetí muž: Kdyby nebylo tebe tak co.

Johnny: Teď už by ti červi vyžírali oči ty debile byl bys jako hovno v jámě jenom další hovno v jámě.

Kdyby nebylo mě nejdřív by tě opíchali a potom by tě celého sežrali. Vojeli by taky tvou ochrnutou

dceru. Aspoň by jednou zažila, co je to čurák. A pak by vás vyblili oba najednou. Hajzle. Kdyby nebylo mě. Kreténe.

Johnny je rozrušený, Třetí muž je melancholický.

Třetí muž: *(klidně)* Co za laskavost jsi mi vlastně prokázal. Žes mě zachránil. Radši jsem měl umřít. Tos mi teda vážně posloužil.

Strana 29: V poznámce pod čarou č. 61 je uvedeno špatné číslo strany, odkud byl text čerpán. Správné číslo má být: „22“.

Strana 31: Korektura přeložené ukázky z textu:

Falena: nemusíš si dělat starosti
tohle je místo kde je všechno v pořádku
kde není důležité umět žít
kde můžeš umřít a zůstat tam kde jsi
nemusíš si dělat starosti
udělala jsi dobře víš
udělala jsi dobře že jsi vyskočila
ven
[...]
víš co
už nechci odejít pryč
už se mi nechce
proč se vracet
zůstaneme tady ano
zůstaneme tady...

Strana 32: Korektura přeložené ukázky z textu:

Sírius: A co to znamená že je mrtvý.

Spyrus: Že je potřeba zahrabat ho do země a nikdy ho už nevolat. Takhle mi to řekli. *(Pauza)*

[...]

Spyrus: [...] Jednoho dne si lehl na bok zavřel oči a naši mi řekli že je mrtvý. Ale nevím jaký je v tom rozdíl. Mezi tím když je pes mrtvý a když leží v noci na boku se zavřenýma očima.

Strana 33: Korekce přeložené ukázky z textu:

Sírius: Všechno vím a všechno vidím.

Spyrus: Já vím.

Sirius: Jsem všežravý.

Spyrus: Vševedoucí...

Sirius: To je to samý...

Strana 35: Korektura přeložené ukázky z textu:

měl jsi umřít
a přece uvnitř jsem přísahám klidný
až rozmlátím sklenice bar i svět
vrátím se domů
pomalu
a zapomenu na tebe
na tuhle podělanou kavárnu
na tuhle sobotu na tenhle kraj
zapomenu na tebe
[...]
nenávidím tě
a přece uvnitř jsem klidný
klidný přísahám
zatímco dva páry paží mě berou za ruce
ty se pomalu zmenšuješ
mé boty se odírají o zem
a ty se zmenšuješ a zmenšuješ
až jsi úplně malinkatý

Strana 36-37: Korektura přeložené ukázky z textu:

Někdo: Smrt není žena.

Rubens: Ta moje bude mít ženskou tvář. Bude mít nalíčené oči rtěnku. Právě teď právě v těchto dnech se líčí. A až přijde nebude moc ošklivá nebude moc hubená. Bude vysoká a nalíčená a ne moc bledá. A hlavně nebude mít studené ruce. O tohle jsem ji schválně požádal aby si třeba vzala rukavice nebo aby si je zahřála dechem dřív než se mě dotkne. Jestli mi má podat ruku chci aspoň aby byla teplá. Chci teplou ruku a jemnou ženskou tvář.

Někdo: Mám chuť počkat na ní s tebou.

Strana 37: Korektura přeložené ukázky z textu:

Rubens: [...] Teď mě nech umřít jako umírají lidé. Nech mě abych se pak k tobě vrátil. A příště jestli budeš chtít nech mě umřít jinak. Ne tak jak končí noc nebo jak umírají lidé ale spadnout dolů

doprostřed tebe a tam se pomalu rozpustit. A znova se vrátím domů. Mám ti co vyprávět. [...] Vezmi si každíčkou část mého těla každý nádech a příště mi vytrhni jazyk a dej mi větve a zasad' mě a vpleť mě do sebe. (*Dlouhá pauza*) S dovolením.

Strana 42: Korektura přeložené ukázky z textu:

V té chvíli se brazilský brankář Valdin Perez... spokojeně opíral o tyč... opaloval se... o zápas se vůbec nezajímal... myslel na stehna tanečnic samby na plážích Bahie... když ho celá tribuna brazilských fanoušků málem zabila pohledem:

„Drahouši!“

„Co se děje?“

„Hele, támhle je Paolorrossí“

„A to je kdo?“

„Ten co ti dal první gól“.

[...]

U mě doma...

všichni běžíme k sobě... objímáme se... líbáme se... teda kromě strejdy Peppeho kvůli jeho věčně nevypranému oblečení... a zatímco si užíváme naše bakchicko-dionýské orgie před televizí, můj strejda Peppe, neobyčejně osvětlený muž, nás všechny překvapí: [...] Paolorrossi... To je novodobý Lazar, co vstal z mrtvých, aby nás přivedl rovnou do Ráje... u nás doma se automaticky začne hledat figurka Paolorrossiho, najdeme ji - a: ŠUP!, hned s ní na televizi Sony Black Trinitron, jako by to byla soška svatýho... všichni muži ji něžně laskají a ženy jí posílají polibky plné oddanosti...

Strana 44: Korektura přeložené ukázky z textu v horní části strany:

„Cesare: tohle nejsou německá letadla... to jsou americká letadla“

...A než nám to dojde, uslyšíme nějaké zasyčení... pak výbuch bomby... kouř, co stoupá k nebi... rychlý... černý... další zasyčení... další rána... další sloupec kouře... a znovu... ještě jednou... a ještě... strejda Cesare se chová jako šílenec... říká, že je poledne... v poledne se nebombarduje... když svítí slunce... lidi jsou všichni na ulicích... na mši... ukazuje na přístav: „to je vojenský objekt, vemte si přístav“, ale letadla neposlouchají... a dál bombardují město Palermo... a strejda Cesare utíká... křičí „ty zasraný americký hajzlové“... sebere kámen... mrskne ho na letadla... netrefí je... dál bombardují... hodně... maminečko moje!, bratříčku Rosario: bombardují celé město!... padá jedna bomba za druhou!... to je první bombardování, který vidím!... v Palermu: celé ho zničí!... rozběhnu se, abych viděl, jak vypadá Palermo srovnané se zemí... ale vidím, že strejda Umbertino nehnutě stojí a pláče! [...] a strejda Cesare taky pláče!... a to je po prvý, co vidím strejdu Cesara plakat...

Strana 44: Korektura přeložené ukázky z textu v dolní části strany:

... bratříčku můj Rosario... to ti vážně přísahám... je vidět moře... moře... už tu nejsou domy... všechny jsou srovnány se zemí... [...] že je úplně vidět dovnitř... tady je otevřená skříň... jsou vidět žlutý dámský šaty...

Ulice?... už tu nejsou ulice... [...] řada mrtvých těl leží na zemi... jedno vedle druhého... [...] vedle řady mrtvých těl je další řada: lidi, co se modlí... modlí se, aby nikoho nepoznali... modlí se...

Strana 45: Korektura přeložené ukázky z textu:

Druhý syn (*strká do prvního syna*) Seš hajzl! Ty kundo! Kdo si myslíš, že seš? Máš pocit, že seš chytrej jenom proto, že seš starší než já? Co si myslíš? Že si můžeš dělat, co se ti zachce? Seš úplný hovno!

Sestřenice Nech ho být.

Druhý syn Víš, co ti řeknu?

Strýc Buď zticha! Zmlkni! [...]

Druhý syn Tebe měli sebrat vojáci. Tebe. Ne tátu. Tebe měli sebrat. [...]

První syn Jestli to řekneš ještě jednou, tak tě zabiju.

Strana 46: Korektura přeložené ukázky z textu:

V té bitvě je v sázce víc než jen vítězství ve válce.

V té bitvě je v sázce osud celého lidstva.

Na jedné straně: tři sta mužů, vedených králem, brání svobodu.

Na druhé straně: nepřítel.

[...]

(*všechna drobotina společně s matkou skandují nahlas následující slova*) Bestie je poražena. Takhle se to před mnoha lety událo v Řecku. Tak to bude i dneska tady u nás. Odpor zvítězí. Bestie bude znovu poražena.

Strana 47: Korektura přeložené ukázky z textu:

...holku musíš vždycky líbat od shora dolů, protože holky jsou všechny bláznivý... jestli ti Maria řekne: „Jéé, dyť mě líbáš jazykem!“, můžeš vždycky odpovědět: „Nenene, přísahám, spadl mi tam... jak jsem nahoře, jsem“...Gennarino má holt za ušima... ale jestli necítíš nic bílýho ani tvrdýho... ooh... tak jseš uvnitř Mariiných úst...

[...]

...ale Gennarino Mariu nikdy nepolíbí na pus, nikdy ji nepolíbí jazykem, ani si nikdy nesáhne na její prsa, a hlavně Gennarino u Marii nikdy nezíská deset bodů, protože tu noc Gennarina rozsápají Černí psi, a takhle končí jeho příběh.

Nazítří se na Gennarinově pohřbu sejdou všichni chudáci z celého Palerma... ani jeden z pánů... ženy v černém podepírají Mariu, matku, která se rozeře na moře, na nebe, sama na sebe, je to otázka o jediném slově, na kterou není odpověď: „proč“

Strana 48: Korektura přeložené ukázky z textu v horní části strany:

[...] a v té chvíli Antonuccio získal: deset bodů!
ale to ho ani v nejmenším nenapadne
protože nastane
něco podobného štěstí:
z vysokého nebe, které se odedávna klene nad městem,
se spustí silný, vibrující, neočekávaný a požehnaný vše omývající déšť

Strana 48: Korektura přeložené ukázky z textu v dolní části strany:

„Drahá Nino

[...] píšu ti z dolu, kde je tma jak v pytli, a jsem to pořád já - tvůj Carmelo. Tady v dole je krásně, pořád je tu veselo a nikdy se tu nenudíme. Kluci, kteří tu pracují, mě mají rádi, nikdo neumí uvařit caponatu jako já, dokonce mám pocit zadostiučnění i vůči pánům, kteří jsou staří a zlí a mají oči zastřené nenasytostí, a kteří stále posílají kluky do úzkých podzemních chodeb, což je nebezpečné, protože při závalu se z chodbičky stane hladová tlama, která schramstne všechny kluky... a co dělám já? Připravím pánům nechutnou caponatu, co se nedá jíst, a tak zůstanou hladoví: nasypu tam sůl, pak tam plivnu, pak tam dám znova sůl, pak se do toho vyčůrám a pošlu to pánům... a oni to vždycky všechno snědí...

[...]

Nino, teď ti vysvětlím, jak se to má s mužskejma, i ten nejsilnější chlap pláče, tajně [...] ale slzy potřebují ven... a kudy se derou ven slzy bolestného světa? Úzkýma důlníma chodbičkama, kde skály a kamení pláčou slzy plné vody a soli... a tam uvnitř se o ně otírají kluci a takhle jim prosakují pod kůži a do kostí nejen slzy, které jsou studené, ale taky veškerá bolest světa.

Strana 50: Do prvního odstavce v závěru práce bych jako druhé souvětí ráda vepsala následující znění textu:

V Paravidinově textu *Janov 01* násilí spíše vychází z vnější sféry (policejní reprezentace státu), která zasahuje do života obyčejných lidí. Podobně jako v *Janově 01*, i v jeho dalších hrách schází k uskutečnění činu vraždy často motivace. V dramatu *Nůžky na drůbež* je vražda produktem absurdní situace. Zabití Eriky ve hře *2 Bratři* je ukázkou situace dovedené do extrému, která ovšem není úplně nezbytná. V *Zátiší v jámě* také nejsou uvedeny důvody, které nutí otce k zavraždění své dcery. Naopak v dramatu *Psí hrob* Russo je postřelení Johnnyho Lutherem motivováno pomstou za svedení jeho manželky v době jeho nepřítomnosti. Stejně tak bratrovražda v dramatu Enii *Jatka* je vedena touhou Prvního syna

stát se novou hlavou rodiny. U těchto dramát Russo a Enii je násilí zobrazováno převážně v psychické rovině a mezi nejbližšími členy rodiny. Zatímco v *Psím hrobě* je hladina psychického násilí po celý děj stejná a nijak výrazně se nevyvíjí, v dramatu *Jatka* graduálně stoupá.

Strana 50: V druhém souvětí prvního odstavce závěru je uvedeno na třetím řádku slovo „explicitní“ v genitivu „explicitního“, správně má být v dativu „explicitnímu“.

Strana 50: Na začátku třetího odstavce v závěru je nesprávně formulováno souvětí, ve kterém tvrdím, že: „Pro všechny postavy analyzovaných děl je charakteristická jejich citová vyprahlost a neschopnost komunikace, bezúspěšná snaha o navázání vztahů“. Toto tvrzení je příliš obecné a nedá se vztáhnout na všechny analyzované texty pro divadlo. Týká se především Paravidinových her *2 Bratři*, *Nemoc rodiny M.*, dramát *Psí hrob*, *Babylon*, *Edeyen* Russo a textu *Jatka* Davida Enii.

Strana 52: Do kapitoly 7 Použitá literatura a prameny bych ráda doplnila u některých zdrojů jejich internetový odkaz a vepsala seznam těchto časopisů:

Hystrio, č. 2, 2001; č. 1, 2002.

Prove di drammaturgia, č.1, 2004.

Svět a divadlo, č. 4, 2006.

FRATUS, Tiziano. *Cinque atti d'un teatro della materia e della morte per Letizia Russo*.

Torino 2004. Dostupné z:

<http://www.editoriaespettacolo.it/CMS/documenti/materialiletirusso.PDF>

FRATUS, Tiziano. *I drammaturghi italiani nati negli anni Settanta 1970 - 1980*. Bottega

ManifatturAE. 2003. Dostupné z:

http://www.dramma.org/joomla/index.php?option=com_content&view=article&id=158:saggi&catid=42:monografie&Itemid=15

